

КОНЦЕПТУАЛНИТЕ ИЗМЕРЕНИЯ В ИЗЛОЖБАТА „NEVER THE SAME” НА РОСИЦА ГЕЦОВА

През юни тази година в българския културен институт в Прага беше открита изложбата „Never the same” на Росица Гецова. За авторката това не е първата изява извън границите на страната ни. С последния проект чешката публика имаше възможността да потърси и открие света на човешките емоции и преживявания в твърде деликатната метафорична изказност. Визуалната практика на обема от цветни принтове и фотографии е защитена – както споделя Роси – с „представа за света, обектите в него и тяхното взаимодействие със средата“. Минималистичната естетика е наситена с елементи в твърде неангажирана пространственост и концептуално присъствие. „Never the same” не е само позиция, изложбата е поглед за света и чрез други философии. В този контекст Росица Гецова поставя съзнателно посоките на концептуалните измерения.

Хибридни форми между цвят, скулптура, принт твърде умело си кореспондират, за да придобият онази завършеност, която открива зрителят. Структурите и конфигурациите от листови паус, подредени в математически форми, създадени с възможностите на съвременните технологии, са с прочита на знака и семиозата. Деликатните цветове натрупвания върху прозрачната материя позиционират мисълта в една подвижна и открита кореспонденция. В художествената цветност и материализация откриваме тъгата, радостта, приятелството, конфликтите и всички

ИЗКУСТВО, ДУМИ

Росица Гецова

СБХ бюлетин

брой

08-09

/

2013

32

ИЗКУСТВО, ДУМИ

преживявания, които ни съпътстват и ни карат да научим уроците си. За тази изложба не съществува двузначността материя и цвят, а многозначността на изкуството в търсене и откриване на смисъла и разбирането.

Повърхностното мултиплициране (размножаване) притежава сходни цветове палитри, без те да са идентични, а само с еднаква текстуализация, които са синоним на моментното и никога неповторимото във времето. В облечените от цвят обема конкретният еле-

мент може да е преживяване или отреагирана ситуация. При всички случаи това са структури с пластична стойност, които са носители на единствения миг.

„Замразяване“ на мига на преживяванията откриваме и във фотографиите от изложбата. Това са предмети от бита (гумички, свещи) или реалистични пейзажни фотоси, които са претърпели метаморфозата от обект в субект. Помощните технически средства като фотографския апарат и компютъра са използвани за начин на изразяване. „Рисувайки“ с въз-

можностите им върху пенокартона, върху повърхностите от нефокусирани изображения, се констатира изтриване на образ и реалност. Това става с натрупване на образи, размиване на отчетливия контур, откъсване на фрагменти и откриване на тяхната стойност.

Ефирната цветност отключва нагласата за съпричастност към кодираните минималарт търсения. Търсейки да изрази себе си чрез художествените форми, Росица Гецова при-

бягва до екстериоризацията и я заявява чрез концептуалните измерения. Знаковостта и информалът са основен движещ потенциал за изказността, откритостта и разбиранята на моментните изживявания. Образите, получени чрез разместване и деформация във фотографиите и геометризацията на пластиките, са представени с цел да се забрави техният първообраз, като по този начин зрителят става участник в „създаването“ на творбата. Сензорните сетива (очите) не поемат готовата информация, а чрез мисълта, която трансформира със своите способности видяното, тя се дешифрира. Изложбата „Never the same“ осъзнава паралелите между реален и нереален свят с деликатно търсеща позиция и присъствие.

Анна Покровнишка